

2020. 12. 03. Lakatos József testvér biznyyságtétele

Kedves Testvérek!

Lakatos József testvér telefonon felhívott Margittáról, és elmondta, ami a közelmúltban történt vele. Örült annak a lehetőségnek, hogy feltesszük a honlapra, mert nem magáról, hanem Istenről és az Ő hatalmáról, szeretetéről szól a története.

Szeretettel:

Debrecen, 2020. december. 03.

Apostol Imre

A következőt mondta:

Az elmúlt időszakban szürkévé, örömtelenné vált az életem. Imádkoztunk a feleségemmel, Bibliát olvastunk. Én magam is imádkoztam, többször is naponta, de nem éreztem Isten közelségét. Olyan volt, mintha eltávozott volna tőlem, és emiatt nagyon rosszul éreztem magam. Nem tudtam semmi konkrét bűnt vagy engedetlenséget, csak megfáradtam, és az után sóvárogtam, hogy Isten közelségét, jelenlétét újból megtapasztaljam. Úgy, mint régen, amikor kiszabadított a bűn rabságából, ahogyan akkor éreztem hatalmát és szeretetét. De most a napok csak egyhangúan teltek, változás nem volt.

Egy napon valaki azzal állított be, hogy meg tudnám-e neki hegeszteni az autója üzemanyag-tartályát. Elmondta, hogy volt több helyen, de nem vállalták, mert veszélyes. Tudtam, hogy hegeszteni nem szabad, mert felrobban, de lehet forrasztani. Mert a forrasztás, a megolvasztott fém nem olyan magas hőfokú, hogy abból baj legyen. Már sokszor végeztem ilyen munkát, minden baj nélkül. Így elvállaltam.

Már csaknem végeztem a munkával, csak egy kis szépséghibát akartam a forrasztáson kijavítani. Kezemben volt az égő gázlámpa, amivel a fémet olvasztottam, és egy óvatlan mozdulatot tettem vele. A tartályon két nyílás volt, és a láng az egyikhez közel ért. Ekkor egy szempillantás alatt hatalmas tűzcsóva csapott ki a másik nyíláson is, és óriási durranás keletkezett. A kezemben lévő láng elaludt, és én csak néztem, mi történt. A robbanás nem tépte darabokra a tartályt, de felfújta. Azokat a formára préselt vaslemezeket, amiket szinte már nem is lehet egyébként kiegyenesíteni, teljesen kisimította.

Nem égtem meg, noha a ruhám belső oldala elszenesedett, de a bőrömmön csak egy helyen lett egy pici hólyag.

A következő percben már tudtam, hogy miért történt ez. Azért, mert korábban – ahogy az előbb elmondtam – az érzelmeimre hallgatva kételkedtem abban, hogy Isten velem van, azt gondoltam, hogy talán el is hagyott. Pedig megmondta, hogy szeret, és velünk van minden napon a világ végezetéig. Ekkor megláttam, hogy tényleg velem van, nem hagyott el, hiszen meg is halhattam volna, de Ő megőrzött. Ez a robbanás azért volt, hogy Isten megmutassa, hogy lássam, ha már nem hittem, az Ő hatalmát, erejét és szeretetét.

Isten iránti hálával, és azzal a reménnyel mondom ezt el, hogy mások számára is hasznos, tanulságos lehet.